

АЛБРЕХТ ФОН ХАЛЕР
ИЗ „ЛЪЖЛИВОСТТА НА
ЧОВЕШКИТЕ ДОБРОДЕТЕЛИ“

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

Потънал в крепък сън на мисли вечно нови,
Духът захвърля горд човешките окови.
И вижте как навред обзиращо снове
В безкрайния простор на други светове.
Защо звездите свои пътища намират,
Как цветовете в бяла светлина се сбират,
Какъв двигател с мощ вселената върти,
Защо морето в равни часове тупти,
Това той знае днес: просвета драгоценна
И траен източник на истина нетленна.

Ще си отиде той, на мъдрост сит, в звездите
Ще дирят името му учени честити.
Яви се, дух велик, щом в черна пустота
Светът затъне цял, а ти пламтиш в нощта,
И нека твоят ум, почитан от народи,
С последните си мисли смело да ни води!
Как различаваш ти живота от съня?
Как се отделя в миг тъмната от деня?
На твърдите тела кой формата придава,
Как тъй мени се тя, но същата остава?

Пороя, който всичко в бездната завлича,
Властта в магнита как желязото привлича,
На зрака скоростта, движение, покой,
Обвързаност, подем, възможности безброй...
Това обследвай ти, учи ни, дух безсмъртен
И с благослов светът от теб ще е покъртен!
Но ти ще търсиш все в изкуствена среда
На истината свята тъмната следа —
Природата е скрила същността, отрежда:
Щастлив е, който зърне външната одежда!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.